

og Theatret desuden faae det i sin Magt at afsaae Lønningerne til enhver Tid efter sine Kræfter. Lillige vil derved Forholdet ved Theatret blive det samme, som gjælder for den stadigt vordende Klasse af ikke kongeligt ansatte Embeds- og Bestillingsmænd paa det administrative Omraade, hvad der i og for sig synes at være det Naturlige og Passende for Theatret som Statsanstalt og underkastet Ministeriets Overbestyrelse.

Spørges der endelig om, hvorledes Størrelsen af Alverdomsforfølgelse for de enkelte Personer stiller sig ved en Sammenligning imellem Planudkastet og det approberede Regulativ, har der, da Størrelsen i de enkelte Tilfælde beror paa en mangfoldigt varierende Kombination af Betingelser med Hensyn til Kjøn, Alder og Tjenestetid, der er benyttet paa en forskellig Maade ved det approberede Regulativ og ved Planudkastets Beregninger, vel ikke i denne Henseende kunnet anstilles nogen udtømmende Detailberegning. Derimod er der for de i Forbindelse med Planudkastet i et færligt Bilag opstillede Eksempler paa den gennemsnitlige Størrelse af Alverdomsforfølgelsen udregnet, hvormegent Alverdomsforfølgelsen vilde blive i de tilsvarende Tilfælde efter det approberede Regulativ, og som Resultat i det Hele kan det derefter opstilles, at ved Afstedigelsen i en Alder af omtrent 56 Aar ere begge Systemer omtrent lige gunstige, i yngre Alder er Planudkastet og i ældre Alder det approberede Regulativ gunstigere for Personalet. Dette Forhold synes at tale til Fordel for Planudkastet, naar det erindres, at det efter Beskaffenheden af den Kunst, om hvis Udøvelse der her er Spørgsmaal, i Reglen kun vil være den ringere Del af Personalet, som vil kunne bevares for Tjenesten til de højeste Aldersgrænser, saa at det vil være ikke mindre i Personalets end i Theatrets Interesse, at Alverdomsforfølgelsen bliver forholdsvis større, naar Afstedigelsen sker i den Alder, hvori den langt overveiende Del af Kunstnerne maa ventes efter Naturens Orden at blive entledigede.

Saad dernæst Sagens økonomiske Side angaar, har Theaterbestyrelsens sagkyndige Medhjælpere gjort følgende Sammenstilling af den Udgift, som Alverdomsforfølgelser efter Regulativet af 28de November 1870 og efter Planudkastet, hver for sig, vil medføre, naar den samlede Lønningssum ansættes til 135,000 Rb. og Forestillingsindtægten til 200,000 Rb. og naar alle nu Kongelig Ansatte ere afgaaede.

Under disse Forudsætninger vilde Theatrets Tilskud blive:

10 pCt. af det til de kontraktmæssige Lønninger henlagte Beløb	8,500 Rb.
2 ¹ / ₂ pCt. af Forestillingsindtægten, 200,000 Rb.	5,000 —
Sagt . . .	13,500 Rb.

For at bestemme Betydningen af den ved Regulativet fastsatte Bevarelse af Kapitalerne for Theatret, bliver at udregne, hvor stort et Beløb der skal udtages af det aarlige Bidrag af 8,500 Rb. for med Rente og Rentens Rente at akkumulere en Kapital af 8,500 Rb. til det Tidspunkt, da denne, naar Engagementsklassens Interessenter ere uddøde, skal tilfalde Theatret. Sattes Gjennemsnitslivsvarigheden for en Engagementsklasse til 45 Aar, og tages en Rentefod af 2 pCt. halvaarlig, vil der være at henlægge 1,430 Rb. aarlig. Theatrets aarlige Bidrag bliver da:

8,500 Rb. ÷ 1,430 Rb.	6,014 Rb.
2 ¹ / ₂ pCt. af Forestillingsindtægten	5,000 —
_____	12,070 Rb.

Efter Planudkastet bliver Theatrets Tilskud, naar alle Kongelig Ansatte ere afgaaede:

5 pCt. af Lønningerne 135,000	6,750 Rb.
2 ¹ / ₂ pCt. af Forestillingsindtægten	5,000 —
Feu for Roller, der udføres af Debutanter	300 —
_____	12,050 Rb.

eller Udgiften for Theatret bliver efter Regulativet og Planudkastet omtrent den samme.

Svarede dernæst Planudkastets Bestemmelser forholde sig til den ovenomtalte Bevilling ved Finantsloven og det i Overensstemmelse med denne af Ministeriet approberede Regulativ, vise følgende Sammenligningsberegninger, der ligeledes ere opgjorte under den Forudsætning, at Forestillingsindtægten bliver 200,000 Rb. og det samlede Lønningsbeløb, naar alle Kongelige Ansatte ere afgaaede, 135,000 Rb.